

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در یونگه ولت
نویسنده: یورگ کروناور
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: طاهر باختری
۲۵ مارچ ۲۰۲۵

بین الملل فاشیستی

سال‌هاست که نیروهای ارتجاعی به تجدید شبکه‌سازی خود پرداخته‌اند. در مورد شکل‌گیری راست افراطی فراتلانتیک.

به‌طور قطع، این هم فقط یک «ژست ناشیانه» مانند ایلان ماسک بود: استیو بنن در یک رویداد در نشنال هاربر، مریلند (۲۰۲۰۲۰۲۵) سلام هینلری می‌دهد.

«یک سخنرانی عالی!» آلیس وایدل، سخنگوی فدرال حزب آلترناتیو برای آلمان (AfD) و نامزد وقت صدراعظم حزبش، در ۱۴ فیبروری در پلتفرم X اشتیاق خود را نسبت به سخنرانی جی.دی. ونس، معاون رئیس‌جمهور ایالات متحده، که بتازگی در کنفرانس امنیتی مونیخ ایراد شده بود، به اشتراک گذاشت. این مولتی‌میلیونر بشدت از وضعیت اتحادیه اروپا انتقاد کرد و مدعی شد که بدترین «دشواری‌های مبرم» کنونی نه فقر فراگیر است و نه خطر جنگ رو به تشدید، بلکه «مهاجرت دسته‌جمعی» است. سپس او از این موضوع گله کرد که «محافظه‌کاران» – در واقع، منظور افراد بسیار راست‌گرا بود – در اروپا با سرکوب شدید مواجه هستند. او با نگاه مستقیم به احزاب راست افراطی در اروپا، خواستار آن شد که «هیچ جایی برای دیوارهای آتشین» در این قاره وجود نداشته باشد. این بدان معنا بود: راه باز

برای مشارکت احزابی مانند AfD در دولت. و برای تکمیل این موضوع، ونس پس از سخنرانی خود، شخصاً با وایدل به مدت نیم ساعت صحبت کرد.

ونس در سخنرانی خود در مونیخ، حمایت دولت ترمپ از راست افراطی در المان و سایر کشورهای اروپایی را در مقابل چشم نخبگان جهانی، آشکارا و گستاخانه به نمایش گذاشت، چیزی که قبلاً هرگز دیده نشده بود. او با این کار، راست‌گرایانی مانند وایدل را دچار سرخوشی کامل کرد: حمایت صریح از نفر دوم ایالات متحده، و آن هم در مرحله پایانی یک کارزار انتخاباتی – چه کسی چنین چیزی را دریافت می‌کند! برای بسیاری از افراد غیر راست‌گرا، این سخنرانی یک شوک بود، رویدادی که کمتر کسی انتظارش را داشت. با این حال، باید به این نکته توجه کرد: اگرچه حمایت از راست افراطی اروپا با این صراحت غیرمنتظره بود، اما چیز جدیدی نیست. افراد و سازمان‌هایی که از نظر سیاسی تا حدودی به دونالد ترمپ، رئیس‌جمهور ایالات متحده، نزدیک هستند، سال‌هاست که مشغول ایجاد روابط با اروپا، بریتانیا، هنگری و المان هستند. آنچه در حال شکل‌گیری است، نوع جدیدی از روابط فراتلانتیک است: یک راست افراطی فراتلانتیک.

شبکه بن

استیو بن کار را آغاز کرد، و آن هم بلافاصله پس از آن که در سال ۲۰۱۲ مدیریت پلتفرم آنلاین امریکائی بریت‌بارت نیوز را بر عهده گرفت، پلتفرمی که به قول خودش، «سکوئی برای راست آلترناتیو» (Alt-Right)، جریانی از راست افراطی در ایالات متحده بود. در همان سال ۲۰۱۲، بن، نایجل فراژ، رئیس وقت حزب استقلال بریتانیا (UKIP) را برای مجموعه‌ای از جلسات با سایر راست‌گرایان امریکائی به نیویورک و واشنگتن دعوت کرد. این دو نفر در تماس باقی ماندند. در سال ۲۰۱۳، بن به گسترش حوزه فعالیت پلتفرم خود فکر کرد و با متیو ریچاردسون، دبیر کل حزب استقلال بریتانیا که مسوول روابط حزبش با ایالات متحده بود، در مورد طرح ایجاد شعبه‌ای در بریتانیا تبادل نظر کرد. در فیبروری ۲۰۱۴، او اعلام کرد که بریت‌بارت لندن بزودی کار خود را آغاز خواهد کرد؛ پایتخت بریتانیا، جبهه‌ای جدید در «جنگ فرهنگی و سیاسی کنونی ما» است. و در واقع، بریت‌بارت لندن بزودی شروع به گسترش تبلیغات نفرت‌پراکنانه پورتال امریکائی به بریتانیا کرد و در این راه، با صدای بلند برای حزب استقلال بریتانیا و خروج بریتانیا از اتحادیه اروپا تبلیغ می‌کرد.

می‌توان اشاره کرد که بریت‌بارت نیوز عمدتاً توسط رابرت مرسر، مدیر صندوق سرمایه‌گذاری امریکائی، تأمین مالی می‌شد که در سال ۲۰۱۶ به تأمین‌کننده اصلی مالی کمپین انتخاباتی دونالد ترمپ تبدیل شد. میلیاردر مرسر همچنین از دوست قدیمی خود، فراژ، در مبارزه برای برگزیت حمایت کرد، که در نهایت در همه‌پرسی ۲۳ جون ۲۰۱۶ به اکثریت رسید – ضربه‌ای مهلک برای اتحادیه اروپا. بن هم مانند مرسر از اتحادیه اروپا خوشش نمی‌آمد، و این موضوع باعث نگرانی بسیاری در قاره اروپا شد، زمانی که بن در سال ۲۰۱۶ – طبق گزارش‌ها به توصیه مرسر – ابتداء به مدیر کمپین انتخاباتی ترمپ و سپس در ۲۰ جنوری ۲۰۱۷ به مشاور ارشد رئیس‌جمهور جدید ایالات متحده ارتقا یافت. یکی از همکاران سابق بن در بریت‌بارت در مارچ ۲۰۱۷ تأیید کرد: «بن از اتحادیه اروپا متنفر است. او آن را عمدتاً ابزاری برای جهانی‌سازی می‌داند.» در فیبروری ۲۰۱۷، بن به حمله پرداخت و به سفیر المان در واشنگتن گفت که اتحادیه اروپا را یک ساختار معیوب می‌داند. اندکی قبل از آن، در نومبر ۲۰۱۶، بریت‌بارت نیوز اعلام کرده بود که در حال ایجاد شعبه‌هایی در المان و فرانسه است – گامی بعدی برای پیشبرد «جنگ فرهنگی و سیاسی». اما در نهایت این اتفاق نیفتاد.

بن پس از آن که ابتداء در ۱۸ اگست ۲۰۱۷ توسط ترمپ اخراج و سپس در ۹ جنوری ۲۰۱۸ توسط مرسر از سمت خود در بریت‌بارت برکنار شد، دوباره به کار خود در زمینه گسترش در اروپا پرداخت. در ۱ مارچ ۲۰۱۸، او برای حمایت از حزب لگا (Lega) ماتتو سالوینی در آستانه انتخابات پارلمانی ایتالیا در ۴ مارچ، وارد رم شد. در ۶ مارچ، او در زوریخ در رویدادی از هفته‌نامه «دی ولت‌وخه» (Die Weltwoche) سخنرانی کرد، که مالک آن، راجر کوپل، نماینده حزب مردم سوئیس (SVP) در شورای ملی سوئیس بود. در ۱۰ مارچ، او در لیل در کنگره حزب جبهه ملی (FN، اکنون تجمع ملی RN) مارین لوپین سخنرانی کرد. در نیمه دوم ماه مه، بنن بار دیگر در اروپا سفر کرد، از جمله در ۲۳ مه در کنفرانس «آینده اروپا» در بوداپست سخنرانی کرد، که با حمایت رسمی وزارت خارجه هنگری برگزار شد. در آنجا، او برای اولین بار با ویکتور اوربان ملاقات کرد: او را «ترمپ قبل از ترمپ» نامید و مورد ستایش قرار داد. بنن بسیار سیستماتیک شبکه‌های خود را گسترش داد.

مدت کوتاهی پس از آن، در ۳ جون ۲۰۱۸، ریچارد گرنل، که تنها چهار هفته بود به عنوان سفیر ایالات متحده در برلین مشغول به کار شده بود، در مصاحبه‌ای با بریت‌بارت لندن صحبت کرد. او اعلام کرد: «من مصمم هستم که سایر محافظه‌کاران را در سراسر اروپا تقویت کنم. منظوم این است که، به دلیل سیاست‌های شکست‌خورده چپ‌ها، یک جریان اصلی از سیاست‌های محافظه‌کارانه در حال تثبیت است.» او اندکی بعد در تویتر از بیداری «اکثریت خاموش» که «نخبگان و حباب آن‌ها» را رد می‌کنند، نوشت؛ و دونالد ترمپ، چهره شاخص آن‌ها است. سال‌ها بعد، گرنل یک بار اظهار داشت که بسیار متأسف است که در دوران سفارت خود در برلین، اجازه ملاقات با سیاستمداران حزب آلترناتیو برای المان را نداشته است، زیرا قوانین داخلی دیپلماتیک این اجازه را نمی‌داد. با این حال، اظهارات همدلانه او در بریت‌بارت و تویتر به دقت مورد توجه قرار گرفت. او حداقل توانست با بنس اشپان (CDU)، وزیر بهداشت، ملاقات کند، که ظاهراً در آن زمان با او دوستی برقرار کرد. اشپان نیز کمی بیش از یک سال قبل، تعطیلات عید پاک خود را در ایالات متحده گذرانده بود و در این فرصت از بنن نیز بازدید کرده بود. اشپیگل اندکی بعد گزارش داد که او بسیار تحت تأثیر قرار گرفته بود.

فعالیت‌های بنن در اروپا با حضور او در لندن در جولای ۲۰۱۸، همزمان با سفر ترمپ به بریتانیا، تشدید شد. او بار دیگر با مقامات ارشد راست افراطی در اروپا ملاقات کرد، از جمله کنت ایگروت از دموکرات‌های سوئیدن و فیلیپ دیوینتر از فلامس بلانگ بلجیم. اما مهم‌تر از همه، او به ایجاد ساختارها پرداخت. سازمانی به نام «جنش» که در بروکسل مستقر بود، قرار بود به نوعی اتاق فکر تبدیل شود که – با نگاهی به انتخابات پارلمان اروپا در مه ۲۰۱۹ – نظرسنجی‌ها را انجام دهد، تحلیل‌ها را تهیه کند و بر اساس آن، به احزاب راست افراطی مشاوره دهد تا در نهایت آن‌ها را به قوی‌ترین نیرو در پارلمان اروپا تبدیل کند. بنن به نوعی مدل راست‌گرایانه در مقابل «بنیاد جامعه باز» جورج سوروس فکر می‌کرد. علاوه بر این، او طرحی را برای ایجاد آکادمی در صومعه قرون وسطایی تریسولته، واقع در حدود ۱۰۰ کیلومتری جنوب شرقی رم، دنبال می‌کرد، جایی که مقامات آینده سازمان‌های راست افراطی مهارت‌های خود را بیاموزند. هر دو طرح در نهایت شکست خوردند – اولی به دلیل عدم تمایل راست افراطی اروپا به هماهنگی توسط یک امریکائی؛ دومی به دلیل بی‌تفاوتی و مقاومت خشمگینانه مردم محلی.

یک نکته باقی می‌ماند: بنن در آن زمان نیز تماس مستقیمی با حزب آلترناتیو برای المان برقرار کرده بود. در اوایل مارچ ۲۰۱۸، او در زوریخ با آلیس وایدل، نایب رئیس وقت فراکسیون حزب آلترناتیو برای المان در بوندستاگ، و بناتریکس فون اشتورث، نماینده بوندستاگ، ملاقات کرد. او بعداً آن‌ها را «شخصیت‌های خارق‌العاده»، «بسیار باهوش» و «بسیار خوش‌بین» ستود – وقتی می‌خواهید با آنچه پیدا می‌کنید چیزی بسازید، چه چیز دیگری می‌توانید

بگوئید؟ او در نهایت اعلام کرد که مطمئن است «آن‌ها با گذشت زمان قادر خواهند بود با طبقه متوسط ارتباط برقرار کرده و پوپولیسم و ملی‌گرایی را به مخاطبان جوان معرفی کنند.» متأسفانه، او درست می‌گفت. آنچه تقریباً به همان اندازه مهم بود: اولین گام به سوی باز کردن حزب آلترناتیو برای آلمان به سوی یک ادغام فراتلانتیک نزدیک‌تر برداشته شد. وایدل او را «ذهنی بسیار آگاه با تحلیلی قوی» ستود، «که می‌توان از او چیزهای زیادی آموخت.» و اگر فقط این باشد که برای نیروهائی مانند آلترناتیو برای آلمان، جایگزین‌هائی برای گرایش به روسیه در سیاست خارجی وجود دارد.

پیوست ادبیات چهارشنبه در کیوسک

تلاش بعدی برای پیوند راست افراطی در اروپا با ترمپسیسم امریکائی توسط کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران (CPAC) انجام شد. این کنفرانس که در سال ۱۹۷۴ توسط اتحادیه محافظه‌کاران امریکا (ACU) تأسیس شد، سالی یک بار جلسه شبکه‌سازی برگزار می‌کند که در دهه ۲۰۰۰ از یک رویداد قابل مدیریت به یک گردهمایی انبوه تبدیل شد، اغلب از آن به عنوان «ووداستاک برای محافظه‌کاران» با هزاران شرکت‌کننده یاد می‌شد. در عین حال، به طور فزاینده‌ای توسط جناح فوق راست جمهوری‌خواهان امریکا شکل گرفت. از سال ۲۰۱۱، نام آن با دونالد ترامپ گره خورده است. این میلیاردی که تا آن زمان خود را به عنوان یک سیاستمدار مطرح نکرده بود، برای اولین بار در آن زمان در کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران ظاهر شد و با ادعای خود مبنی بر این که کشورهای خارجی به طور بی‌رحمانه از ایالات متحده سوء استفاده می‌کنند، با استقبال پرشور مواجه شد. او در ادامه گفت، اگر روزی تصمیم بگیرد رئیس‌جمهور شود، «کشور ما دوباره باشکوه خواهد شد.» این لحن امروز آشناست. حضور ترمپ در CPAC در سال ۲۰۱۱ از نظر برخی، آغاز واقعی ورود او به عرصه سیاسی تلقی می‌شود. حداقل از زمانی که او در سال ۲۰۱۷ برای اولین بار ریاست‌جمهوری را بر عهده گرفت، کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران به طور کامل به خط سیاسی او تغییر جهت داد و تا به امروز نیز چنین باقی مانده است.

در سال ۲۰۱۷، سازمان‌دهندگان کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران شروع به گسترش قالب خود به کشورهای منتخب جهان – از نظر سیاسی – غرب کردند. هدف ایجاد پیوندهای قوی با راست ملی مربوطه و در عین حال بسیج آن‌ها بود. این کار در دسامبر ۲۰۱۷ با کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران جاپان آغاز شد که از آن زمان به طور منظم برگزار می‌شود. علاوه بر سیاستمداران جناح راست افراطی حزب لیبرال دموکرات حاکم (LDP)، سیاستمدارانی از تایوان نیز در آنجا حضور داشته‌اند. در سال ۲۰۱۹، یک فعال ضد بیجینگ از هانگ کانگ به کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران جاپان دعوت شد، اگرچه مقامات چینی از خروج او جلوگیری کردند. در سال ۲۰۱۹ – مانند جاپان، با حضور تعداد زیادی از جمهوری‌خواهان امریکائی و افرادی مانند بنن CPAC – های دیگری در کوریای جنوبی، استرالیا و برزیل برگزار شد، که آخری با همکاری ادواردو بولسونارو، پسر و عملاً نماینده ویژه رئیس‌جمهور وقت برزیل، ژائیر بولسونارو، برگزار شد. در سال ۲۰۲۲، CPAC‌هائی در مکزیکو و اسرائیل برگزار شد و در سال ۲۰۲۴، کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران ارجنتاین برگزار شد که بشدت بر رئیس‌جمهور جدید این کشور، خاویر میلی، متمرکز بود. در میان حاضران، لارا ترمپ، عروس رئیس‌جمهور منتخب وقت، و – از طریق پیام ویدئویی – استیو بنن حضور داشتند.

با کمک اوربان

در سال ۲۰۲۲، برای اولین بار کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران هنگری نیز برگزار شد که از آن زمان تاکنون سالانه برگزار می‌شود و سیاستمداران و فعالان راست افراطی در اروپا را با ترمپیست‌های امریکائی و همچنین راست‌گرایان از سایر قاره‌ها گرد هم می‌آورد. در سال‌های اخیر، افرادی مانند جردن باردلا (RN)، هربرت کیکل (FPÖ) و راجر کوپل (SVP)، گرولف آنمانس (Vlaams Belang)، خیرت ویلدرز (PVV) و سانتیاگو آباسکال (Vox) در آن سخنرانی کرده‌اند. در سال ۲۰۲۴، میزبانان مفتخر به استقبال از سه نخست‌وزیر سابق – تونی ابوت از استرالیا، مائتوش مورایه‌تسکی از پولند، یانز یانشا از اسلونی – و همچنین هفت وزیر فعلی – پنج نفر از هنگری، دو نفر از اسرائیل – و حتی دو نخست‌وزیر فعلی، ویکتور اوربان و ایراکلی کوباخیدزه از گرجستان بودند. گفته شد که در میان حدود ۳۰۰۰ شرکت‌کننده، تقریباً ۵۰۰ مهمان خارجی حضور داشتند. مانند سال ۲۰۲۳، پیامی ویدئویی از دونالد ترامپ شخصاً پخش شد. در گذشته، ادواردو بولسونارو نیز در کنفرانس اقدام سیاسی محافظه‌کاران هنگری سخنرانی کرده بود. امسال این رویداد در ۲۹ و ۳۰ مه در بوداپست برگزار می‌شود.

این که CPAC پایتخت هنگری را به عنوان محل شعبه خود در اروپا انتخاب کرده است – همانطور که انتظار می‌رود – به ویکتور اوربان برمی‌گردد. او به روابط خوب خود با ترامپ افتخار می‌کند و زمانی که بن در سال ۲۰۱۸ اولین تلاش خود را برای پیوند اروپا به راست امریکائی آغاز کرد، درگیر بود. چرخش ارتجاعی که او از زمان به دست گرفتن سمت نخست‌وزیری در سال ۲۰۱۰ به دولت هنگری تحمیل کرده است، پیامدهائی داشته است: مدت‌هاست که شبکه‌ای از سازمان‌ها و نهادهای راست‌گرا در بوداپست شکل گرفته است که تا حدی با بودجه‌های دولتی تغذیه می‌شوند و نه تنها آب و هوای سیاسی هنگری را شکل می‌دهند، بلکه به خارج از کشور نیز گسترش می‌یابند.

به عنوان مثال، در هنگری، مجلات فصلی «محافظه‌کار اروپائی» (The European Conservative) و از سال ۲۰۲۱ «محافظه‌کار هنگری» (The Hungarian Conservative) منتشر می‌شوند که هر دو به زبان انگلیسی و با نویسندگان ملی-محافظه‌کار تا راست افراطی، مخاطبان بین‌المللی را هدف قرار می‌دهند. حمایت مالی – از طریق بنیادها – از دولت تأمین می‌شود. روابط نزدیک با راست امریکائی وجود دارد، که به عنوان مثال توسط راد در هر – (Rod Dreher) کارمند قدیمی «محافظه‌کار امریکائی» که در سال ۲۰۲۲ به بوداپست نقل مکان کرد و اکنون برای «محافظه‌کار اروپائی» و «محافظه‌کار هنگری» می‌نویسد – تجسم یافته است. در سال ۲۰۲۳، او در «محافظه‌کار هنگری» با اشتیاق از سخنرانی اوربان در CPAC گزارش داد.

بنیاد هریتج

روابط بشدت به هم گره خورده است. در هر، در میان چیزهای دیگر، عضو مدعو در مؤسسه دانوب بوداپست است که در سال ۲۰۱۳ تأسیس شد تا به گفته خودش، تبادل فکری گسترده‌ای با روشنفکران ابتداء از سایر کشورهای اروپای مرکزی، اما سپس «با دنیای انگلیسی زبان» برقرار کند. در این راستا، خود را «در سیاست امنیت ملی، متعهد به آتلانتیسیسم واقع‌گرایانه» می‌داند. یکی از چهار سازمان شریک فعلی آن، بنیاد هریتج واشنگتن است، یکی از تأثیرگذارترین اتاق‌های فکر راست‌گرا در تشکیلات امریکا. این بنیاد در سال گذشته به عنوان بخشی از «پروژه ۲۰۲۵» مفاهیم و ستراتیژی‌هایی را برای ریاست‌جمهوری دوم ترامپ – که در آن زمان امید می‌رفت – توسعه داد، که رئیس‌جمهور اکنون به آن متصل است. کوین رابرتز، رئیس بنیاد هریتج، در نومبر ۲۰۲۲ در واشنگتن از اوربان استقبال کرد و از توسعه سیاسی هنگری تحت رهبری او بشدت ستایش کرد. زمانی که هیأتی از «وطن‌پرستان برای

اروپا» - (Pfe) فراکسیون در پارلمان اروپا شامل RN ، FPÖ، لگا ایتالیا و فیدز اوربان است - در مراسم تحلیف ترمپ در ۲۰ جنوری در واشنگتن حضور داشت، از آن‌ها در بنیاد هریتج نیز استقبال شد.

بنیاد هریتج، که در سال ۱۹۷۳ تأسیس شد و از زمان به دست گرفتن سمت رابرتز در دسمبر ۲۰۲۱ به خط ترمپ‌محور تغییر جهت داده است، اکنون خود به طور فزاینده‌ای در اروپا فعال است. به عنوان مثال، در ۷ فبروری ۲۰۲۵، رابرتز در حاشیه مجمع عمومی Pfe در مادرید با نمایندگان ارشد احزاب عضو Pfe دیدار کرد. در ۲۱ فبروری، او در جلسه‌ای از «ائتلاف برای شهروندی مسؤولانه» (ARC) فوق محافظه‌کار در لندن، طبق گزارشی از پورتال وب Desmog، خواستار همکاری نزدیکتر سازمان‌های راست‌گرا در سراسر اقیانوس اطلس شد.

در ۱۱ مارچ نیز، اعضای بنیاد هریتج با نمایندگان کالج ماتیاس کورونوس (MCC) از هنگری نزدیک به اوربان و مؤسسه فرهنگ حقوقی Ordo Iuris نزدیک به حزب PiS کاپینسکی پولندی در مورد مقاله‌ای که MCC و Ordo Iuris به طور مشترک تهیه کرده بودند، بحث کردند - این مقاله خواستار بازسازی اتحادیه اروپا است. اختیارات دولت‌های ملی باید تقویت شود، اختیارات دستگاه‌های بروکسل کاهش یابد و بوروکراسی حذف شود، همانطور که ایلان ماسک با سازمان ویژه DOGE خود در ایالات متحده انجام می‌دهد. این تحول باید به یک «جامعه اروپایی ملل» (ECN) منجر شود. این احتمالاً با اهداف بنیاد هریتج مطابقت دارد. در سیاست داخلی، اروپایی که این سه سازمان به دنبال آن هستند، احتمالاً با نام‌های اوربان و کاپینسکی به اندازه کافی توصیف می‌شود.

جهت‌گیری جدید حزب آلترناتیو برای المان (AfD)

با توجه به این زمینه، اصلاً تعجب‌آور نیست که ایلان ماسک در ۲۰ دسمبر ۲۰۲۴ در X پست کرد «فقط حزب آلترناتیو برای المان می‌تواند المان را نجات دهد»، این که او در ۲۸ دسمبر در «ولت آم زونتاگ» نوشت حزب آلترناتیو برای المان «آخرین بارقه امید برای این کشور است»، این که او در ۹ جنوری ۲۰۲۵ در X مصاحبه تبلیغاتی با آلیس وایدل، نامزد صدراعظمی حزب آلترناتیو برای المان، انجام داد و این که او سرانجام در ۲۵ جنوری از طریق ویدئو در آغاز کارزار انتخاباتی حزب آلترناتیو برای المان در هاله شرکت کرد. سخنرانی جی‌دی. ونس، معاون رئیس‌جمهور امریکا، در کنفرانس امنیتی مونیخ، صحبت نمایشی او با وایدل - همه این‌ها دقیقاً با مسیر سیاسی که بنن در سال ۲۰۱۷ و گرزل در سال ۲۰۱۸ در پیش گرفتند، که CPAC در سال ۲۰۲۲ پذیرفت و اکنون بنیاد هریتج نیز از آن پیروی می‌کند، مطابقت دارد. ظاهراً هدف نابودی اتحادیه اروپا در شکل کنونی آن است و، همانطور که می‌توان از بحث‌های بنیاد هریتج استنباط کرد، جایگزینی آن با مدلی است که دهه‌هاست تحت عناوینی مانند «اروپای ملت‌ها» مورد بحث قرار می‌گیرد.

با این حال، باید توجه داشت که ماسک، ونس و «تزار رمزنگاری» ترمپ، دیوید ساکس، از صحنه فناوری سیلیکون ولی می‌آیند، جایی که ایدئولوژی‌های ملی-محافظه‌کارانه یا سایر ایدئولوژی‌های راست سنتی مانند بنن یا CPAC چندان رایج نیست، بلکه عمدتاً تفکرات راست‌آزادگرایانه رواج دارد. از زمانی که ونس اولین پول کلان خود را در سیلیکون ولی به دست آورد، پینتر تیل، میلیاردر فناوری، مربی او بود، که اتفاقاً یکی از مهم‌ترین حامیان ترمپ در سال ۲۰۱۶ بود. تیل راست‌آزادگرا زمانی نوشت که دیگر باور ندارد «آزادی و دموکراسی سازگار» هستند. کمتر کسی تصور می‌کرد که او از این پس می‌خواهد آزادی خود را نادیده بگیرد.

ونس در گذشته گاهی به وبلاگ‌نویس کورتیس یاروین نیز اشاره کرده است، که زمانی طرفدار این بود که ایالات متحده توسط یک «مدیر عامل ملی» با اختیاراتی مانند یک رئیس استارت‌آپ اداره شود - یعنی چیزی «که دیکتاتور نامیده

می‌شود»، یاروین آشکارا اعتراف کرد. آیا باید به ترمپ، حکومت او از طریق فرمان، بی‌اعتنائی او به قوه قضائیه فکر کنیم؟ ماسک، که به گفته خودش زمانی به دموکرات‌ها رأی می‌داد، در سال ۲۰۲۲ به طور کامل به ایدئولوژی راست‌آزادگرا روی آورد. این ایدئولوژی در نکات کلیدی با حزب آلترناتیو برای المان و سایر احزاب راست افراطی اروپا کاملاً سازگار است.

البته، در این میان تغییری در حزب آلترناتیو برای المان رخ می‌دهد. جریان قوی طرفدار روسیه در آن «احساس بیگانگی» می‌کند، همانطور که گوتز کوبینشک، یکی از متفکران اصلی راست افراطی المان، در شب سال نو ۲۰۲۴ توصیف کرد، حمایت‌های جدید از سوی چهره‌هائی مانند ایلان ماسک، باعث ایجاد شکاف و تشنج در حزب AfD شده است. در حالی که این حمایت‌ها باعث تقویت جایگاه حزب در میان برخی از بخش‌های جامعه می‌شود، جریان طرفدار روسیه در حزب احساس ناهمخوانی و عدم تعلق می‌کند.

۲۴ مارچ ۲۰۲۵

Aus: [Ausgabe vom 21.03.2025](#), Seite 12 / Thema

RECHTE BEWEGUNGEN

<https://www.jungewelt.de/artikel/496548.rechte-bewegungen-braune-internationale.html>